

ments d'afinitat nadiua, refermar els vincles que uneixen a Catalunya, Mallorca i València, sens que això signifiqui absorció d'uns per part dels altres, ni destrucció de lo propi i característic de cada una de les branques d'aquesta gran i gloriosa família.

I tot això per medi de la llengua propia, de nostra parla, qui és el medi d'expressió més perfecta dels ideals, de les aspiracions dels homes. Llengua de Mallorca, de Catalunya i de València, una mateixa per tots, malgrat les aspiracions i modismes propis de cada regió, com és una mateixa l'aigua de la cascada, malgrat se destreni sa gebrada cabellera damunt el roquissar de la serralada, com és una la melodia qui brota de totes les cordes d'una harpa sonora.

I si el llenguatge propi és el medi més adequat per la realització del ideal que simbolitza NOSTRA PARLA, ho serà d'una manera especial el llenguatge poètic, ja que aquest representa la depuració, la expressió més alta i més noble del pensament. I ja teniu explicat amb això el perquè d'aquests Jocs Florals, una de les primeres festes d'importància organitzades per aquella entitat.

I a fé que es pot donar per ben satisfeta; les realitats superen de molt, a totes les esperances; tan gran fou l'èxit d'aquest torneig literari. Unes trescentes han estades les composicions enviades a la lluita. Les inspiracions madures i consagrades, les qui encara estan en flor promentent rica cullita, acudiren totes juntes i s'han teixides corones d'un mateix llorer alt i esponsorós.

I això mateix ja cal observar-ho en els tres premis ordinaris i més importants; i aixís la Flor natural l'ha adjudicada el Jurat a la poesia titulada *Sor Angelina* tota ella impregnada d'un

suau perfum francescà: ¡figura ben perfilada la de la monja qui destaca sobre un quadre intencament mallorquí! La dicció, la forma mètrica delaten un temperament exquisit i una simplicitat de procediment, propi del qui entra segur i triomfalment pels camins de la poesia, sens preocupar-se de certs punts de vista propis dels iniciats ja vells en l'art.

Cosa que observam en la poesia premiada amb l'Englantina d'or: *El somris de l'illa blava* d'una gran galanura de forma. Té la blavor tota del cel de nostra terra, està plena de imatges d'una gran intensitat i nos fa ofrena del ric i aspre perfum de la terra amarada per la primera pluja autumnal.

Branca florida, Viola d'or i argent, també delata la mà mestra i ben trencada per la versificació. D'una gran novetat de conceptes i d'una suprema riquesa de imatges. Bon artista és el qui ha enfilat aquest collar de perles fines.

I per lo qui afecta a les composicions distingides amb premis extraordinaris, també és magnífica la garba de roses, en l'esclat d'eflorescència les unes, en poncella les altres, però totes embaumades de rica flaira i palpitants de vida i de color.

Aquests Jocs Florals, no són tan sols un èxit, son una gran revelació; com un esplendent Arc de Sant Martí, que amb sos set colors anuncia gloriosos dies de sol. No morirà la nostra poesia! Sentiu? Es la joventut generosa qui avança tremolant les branques de llorer conquerides.

Però no vui cansar-vos més; ha arribat el moment culminant de la festa; recullesca el poeta lloretjat les flors símbol de l'inspiració i en fassi galana ofrena a la gentil Reina perquè desde aquest trono presidesca el noble torneig de la Poesia.

COMPOSICIONS PREMIADES

PREMIS ORDINARIS

I. *Flor natural*. A la composició núm. 128, *Sor Angelina*. Lema: *Monja pagesa*. Es autor de la mateixa don Juan Ramis d'Ayreflor, Director del *Correo de Mallorca*.

II. *Englantina*. S'adjudica a la composició *Del somris de l'illa blava*. Lema: *Cant de les vermedores*. Resulta ésser del *Mestre en gay Saber*, Mossèn Llorenç Riber.

III. *Viola d'or i argent*. S'adjudica a la composició *Branca Florida*. Lema: *Enfilall* i és autor de la mateixa el poeta català Josep Carner.

EXTRAORDINARIS

IV. De l'Excm. Sr. D. Xavier Millán, Governador civil de Balears. L'obté la composició núm. 212. *Un drama rural*. Lema: *Amor ch'a nullo ama-*